

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului

O, să mănânci cu dulce dor cuvântul Meu, hrana Mea cea pentru tine, poporul Meu, căci el înseamnă viață, tată, viață din cer în om. Dacă tu nu mănânci cu dor cuvântul Meu, el nu te crește, ci te scade, tată. Cine-l mănâncă dorindu-l cu dor, de acela se prinde creșterea și viața acestui cuvânt, iar cine-l lasă pe masă, acela se face vinovat, acela scade, iar vina, aceasta înseamnă. O, nu te supăra pe Mine dacă-ți spun aceasta, ci pe tine să te superi dacă nu te crește cuvântul Meu, dacă nu crește el mare în tine, mare cât este el, căci vai celui ce face mic în el și peste el cuvântul Meu și împlinirea lui! Uită-te la cei cu acest vai peste ei, și-Mi vei da dreptate, tată, și vei vedea cu amândoi ochii tăi că Eu, Domnul, sunt spre căderea și spre ridicarea multora și ca semn de tăgadă sunt, așa cum a fost proorocia rostită peste Mine de bătrânul Simeon, care M-a luat în brațe, binecuvântând pe Dumnezeu și căruia Duhul Sfânt i-a vestit că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Unsul Domnului. Era drept și temător de Dumnezeu acest bătrân, și Duhul Sfânt era asupra lui și aștepta cu suflet mare mângâierea de a Mă vedea, după făgăduința Duhului Sfânt făcută peste el, și care l-a mânat la templu în ziua când Eu am fost adus prunc, după cum era legea pentru cel întâi născut de parte bărbătească și care trebuia să fie închinat Domnului.

O, poporul Meu, să fii plin de iubire pentru Mine și pentru cuvântul Meu de peste tine, căci Eu sunt acest cuvânt. Eu sunt Cel ce sunt, și Eu sunt acest cuvânt, și este el așezat în vremea aceasta pe pământ spre căderea și spre ridicarea multora și ca semn care stârnește împotriviri, și se împlinește această proorocie așa cum Duhul Sfânt a rostit-o atunci. Cei care M-au cunoscut în acest cuvânt și au stârnit apoi împotriviri, aceia nu s-au ridicat prin cuvântul Meu, de vreme ce au căzut apoi, și a rămas cuvântul Meu peste ei ca semn care a stârnit împotriviri, iar Eu, Domnul, grăiesc cu tine în ziua aceasta cuvânt de trezire, fiule poporul Meu. Nu-ți grăiesc mult, dar grăiesc cu folos, tată, și-ți spun: teme-te de Dumnezeu și fii drept față de cuvântul Duhului Sfânt, așa cum a fost bătrânul Simeon, care atât de mult, atât de lung timp a așteptat mângâierea nădăduită de el, să-L ia pe Fiul lui Dumnezeu în brațe și să-L numească mântuire în fața tuturor popoarelor și luminează spre descoperirea lor și slavă pentru poporul credincios, și apoi a spus acest prooroc: *«Acesta este pus spre ridicarea și spre căderea multora din Israel și ca semn care va stârni împotriviri, și gândurile din multe inimi se vor descoperi»*.

O, teme-te de Dumnezeu, poporul Meu, și fii drept față de cuvântul Meu, tată. Teme-te de Dumnezeu pentru fiecare clipă a vieții tale, ca să fii plin de Duhul Sfânt, de mântuire să fii plin, căci cine se teme de Dumnezeu veghează ca să nu cadă, ca să nu-l prindă duhul deșertăciunii, duhul păcatului, duhul care-l scoate pe om din Dumnezeu și pe Dumnezeu din om, duhul care doarme față de duhul vieții. O, aveți grijă mare cum vă hrăniți cu miera cuvântului Meu, aveți grijă să vă hrăniți cu el, tată, căci și aceasta trebuie să fie o mare grijă, că trebuie și Eu să Mă hrănesc odată cu voi după ce fac hrana ce o pun pe masă înaintea voastră, și trebuie să mâncăm împreună și să ne bucurăm împreună, căci dacă singuri mâncați, vă învățați doar să mâncați, dar nu să vă și bucurați, nu să și creșteți. Această învățătură a Mea peste voi în ziua aceasta, s-o ia bine în urechi și apoi în inimă cei ce li se împarte din ea, cei care cer să li se împartă hrană de pe masa Mea cu voi și căroră Eu le spun așa:

O, mâncați cu folos, voi, cei care cereți ca să aveți, voi, cei care bateți ca să vi se deschidă și să vi se dea de la Dumnezeu! Mâncați, tată, și să nu lăsați să curgă pe jos din hrană, că este binecuvântată ca să fie mâncată, nu ca să cadă pe jos, nu ca să nu împliniți în voi și peste voi fructul și dulceața cuvântului Meu, care este viață și luminează și mântuire oamenilor, și nu vă mirați când vedeți că se face cuvântul Meu ca semn care stârnește împotriviri și care descoperă așa gândurile

din multe inimi, descoperind pe cei necredincioși, pe cei cârtitori, pe cei ce nu se ridică din căderea lor din Dumnezeu, după ce Adam a pățit această cădere din pricina cârtirii, din pricina nemulțumirii, și apoi din pricina păcatului nepăsării de Dumnezeu, păcat care a stârnit în el duhul semeției, și a pierdut Adam apoi duhul temerii de Dumnezeu, duh care l-a urmărit din spate, și pe care l-a aflat iarăși numai după ce el a greșit prin neascultare, și apoi s-a temut Adam de Dumnezeu, de Care nu s-a putut ascunde când s-a temut după ce a greșit și a dat să fugă de la fața Domnului.

O, poporul Meu, să știe, tată, cei ce iau de la tine cuvântul Meu spre creșterea lor, să știe ei cum să se poarte față de acest cuvânt, căci dacă ei nu-l împlinesc pe el, nu cresc prin el, nu rodesc în Mine aceștia rodul lor ca să aibă la Mine, și pe veci să aibă. O, ai grijă, fiule, cum mănânci și cum împarți cuvântul Meu când mănânci. Ai grijă, tată, unde intră el când îl mănânci, și veghează ca să-l mănânci și ca să rămână el înăuntrul tău, căci pânțelele cel pentru el este ființa ta cea dinăuntru, este inima și cugetul și sufletul tău, și toate acestea au casă în trupul tău, care trebuie să se supună. O, poartă-te cu sfială la masă când Eu, Domnul, pun pe masă cuvânt, și să se cunoască această frumusețe a firii duhului tău când stau Eu cu tine la masă cuvânt, și apoi ziua toată și noaptea toată să stai în primenire de viață, că asta lucrează cuvântul Meu peste om. Am înaintea ta așezați pe cei ce-ți călăuzesc îndeaproape pașii, pe cei ce Mă aduc pe masă înaintea ta cuvânt. Ai grijă să nu întristezi duhul lor. Când ei rostesc peste tine cuvânt pentru vegherea vieții tale și pentru Mine în tine, tu ascultă, fiule, că dacă nu asculți scazi cu ascultarea și-ți pierzi temerea de Dumnezeu, pic cu pic o pierzi, și nu mai simți c-o pierzi, că-ți pierzi sfiala și te înveți cu boala neascultării de Dumnezeu și nu mai simți că ești bolnăvior, și zici că ești sănătos și zici că poți și că faci și că ești. O, ai grijă, fiule, de cuvântul rostit peste tine de la locul lui, așa cum Eu am așezat în mijlocul tău așezare bună, căci este spre căderea sau spre ridicarea ta cuvântul Meu, așa cum tu vrei să-l lucrezi. O, să nu stârnească el împotriviri înăuntrul tău, între frate și frate, între tine și Mine, ci să zidească el duhul frăției, duhul dragostei de Dumnezeu, duhul care-L crește pe Dumnezeu între cei ce se fac frații Mei, și unul cu altul frați pentru Mine, pentru dragostea lor de Dumnezeu, că de mult ajutor am nevoie de la tine când Eu Îmi port cu greu crucea venirii Mele între cer și pământ, între Tatăl și om.

Nu stau mult cu tine în cuvânt în ziua aceasta, dar îți dau îndemn sfânt. Cu multă pace între Mine și tine, între frate și frate, cu multă pace și liniște să fii și să stai la masa cuvântului Meu când Eu vin să stau cu tine la masă și să așez pe ea ca să ai. O, ai grijă, scumpa Mea biserică, învață din Scripturi, tată, învață bine lucrarea bisericii, și altfel să n-o lucrezi pe ea, că este bine așezată de Mine și de sfinți lucrarea care trebuie să se vadă lucrând în biserica Mea. Vreau, tată, să Mă bucur Eu mai întâi de lucrarea cea din mijlocul tău, scumpa Mea biserică, și numai apoi să te bucuri tu, și să nu te bucuri singură și să nu-ți iei singură bucuria, ci Eu să ți-o dau, după ce o iau de la tine când ea Îmi place în mijlocul tău cum este. Lucrarea harului are multă iubire și multă smerenie în lucrarea ei, și se vede cât are, se vede prin rodul care este și care rămâne, tată. O, Eu, Domnul, știu credința ta, căci prin credință stai tu cu Mine, dar și dragostea ei să se vadă, și să mărturisească ea credința ta, o, biserica Mea cea de azi, în care Eu stau cuvânt la masă cu tine, tată. Eu sunt în mijlocul tău trup și cuvânt, sunt în chip desăvârșit pe masa ta. Nu tot așa sunt cu cei ce-și zic în lume biserică a Mea. Aceia nu Mă iubesc, aceia fac altceva, își fac slavă lor ca să aibă slavă, iar cine n-are pe Domnul se cunoaște că nu-L are, se cunoaște după faptă, după viață, tată.

O, pace ție, biserica Mea, pace ție, Ierusalime nou! Umilește-te, tată, și cu mare umilință să stai sub acest nume măreț! Hrana Mea de pe masa ta este spre ridicarea și spre căderea multora și este ca semn care stârnește împotriviri, iar cine știe să privească și să vadă vede aceasta, căci se vede bine ce lucrează cuvântul Meu, care pătrunde cât omul nu cunoaște pătrunzătoarea lui lucrare, tainica lui putere și lucrare, și pentru care mintea omului este mică la prețpere.

O, vreau să Mă bucur de lucrarea Mea din mijlocul tău, de pe masa Mea cu tine, poporul Meu. Harul este lucrarea ascultării și rodul acestei lucrări, iar între apă și vin este deosebire, tată. Harul este cel ce lucrează ascultând de lucrarea lui, de lucrarea bisericii. Vreau să Mă bucur în mijlocul tău, o biserică Mea. Ai nume mare, nume măreț, tată. Făptura ta așa să arate, ca și numele măreț pe care ți l-a dat harul Meu, căci tu ești mică, ești popor plâpând, dar îți este de ajuns harul Meu. O, ce frumos îți grăiesc, ce frumos, cu cât har!

Har, har peste tine, poporul Meu, și cu el să Mă bucuri, și din el să iau Eu și să dau la sfinți și la îngeri, ca să-i mângâi Eu pe ei de la tine și ca să vină apoi peste tine lucrarea aceasta, iubirea aceasta, lucrarea mângâierii și harul ei și rodul ei cu tine, poporul Meu!

Laudă-L pe Domnul, Sioane mic, și spune tu spre mărturia Lui: Aceasta am dorit de la Domnul și aceasta voi căuta, să locuiesc în casa Domnului, în biserică Lui, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui, căci El m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Amin.

O, pace ție, biserică Mea cea de nou Ierusalim pe pământ coborât de la Dumnezeu! Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2011